

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové a soudců Jana Peroutky a Kryštofa Horna ve věci

žalobce: **R. N.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Vladimírem Kyselákem
sídlem Pražská 140, Příbram

proti

žalovanému: **Státní pozemkový úřad**
sídlem Husinecká 1024/11a, Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2022, č. j. SPU 135125/2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 1. 3. 2022, č. j. SPU 056043/2022 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), Státní pozemkový úřad, Krajský pozemkový úřad pro Středočeský kraj a hlavní město Praha, pobočka Příbram (dále jen „pobočka SPÚ“) podle § 11 odst. 4 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb.,

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemkových úpravách“) schválil návrh komplexních pozemkových úprav v katastrálním území X (všechny pozemky uvedené v tomto rozsudku se nacházejí v katastrálním území X).

2. Rozhodnutím ze dne 12. 5. 2022, č. j. SPU 135125/2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“), žalovaný zamítl žalobcovo odvolání a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalovaný v napadeném rozhodnutí zrekapituloval dosavadní průběh řízení o komplexních pozemkových úpravách. Nepřisvědčil žalobci, že návrhem komplexních pozemkových úprav došlo ke zmenšení pozemků v jeho vlastnictví o 4 931 m². K návrhu nového uspořádání je přístupováno jako k celku. Porovnávání výměr jednotlivých pozemků je tedy bezpředmětné. K námitce znehodnocení pozemků z důvodu „*zamýšlené silnice*“, žalovaný uvedl, že se jedná o požadavek týkající se plánu společných zařízení. K takovým požadavkům se podle § 17 odst. 1 vyhlášky č. 13/2014 Sb., o postupu při provádění pozemkových úprav a náležitostech návrhu pozemkových úprav (dále jen „vyhláška č. 13/2014 Sb.“), nepřihlíží. Plán společných zařízení byl předložen dotčeným orgánům, projednán se sborem zástupců, odsouhlasen regionální dokumentační komisí a schválen zastupitelstvem obce. Žalovaný proto neshledal námitku důvodnou. Žalobcovo tvrzení, že změna druhů pozemků svědčí o záměru převést zemědělské pozemky na stavební, žalovaný označil za hypotetické a ničím nepodložené. Žalovaný zjistil, že v žalobcově případě nedošlo ke zmenšení zemědělské plochy. Počet parcel vstupujících do komplexních pozemkových úprav byl 539, vystupujících pak 292. Z toho plyne, že byl naplněn jeden z hlavních zákonných cílů pozemkových úprav, kterým je scelování pozemků. Návrhem schváleného plánu společných zařízení byly naplněny i další cíle pozemkových úprav – byla navržena opatření sloužící ke zpřístupnění pozemků, protierozní opatření, opatření k ochraně a tvorbě životního prostředí a zvýšení ekologické stability. Souhlas s pozemkovými úpravami je založen na většinovém rozhodování s respektováním kritérií přiměřenosti. Subjektivní nesouhlas vlastníka s novým uspořádáním pozemků nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí o schválení pozemkových úprav.
3. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) podanou dne 2. 6. 2022 se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému.

II. Obsah žaloby a ostatních podání účastníků

4. Žalobce v *žalobě* poukázal na to, že po celé řízení o komplexních pozemkových úpravách vznášel námitky ohledně toho, že pozemkovou úpravou je neodůvodněně zasahováno do jeho vlastnických práv, „*a to nejen z hlediska odejmutí pozemků ve veřejném zájmu, ale také z hlediska záměny pozemků*“. Kvalitní zemědělské pozemky byly žalobci odejmuty a nahrazeny pozemky, které nelze zemědělsky využívat. Podle žalobce pozemkové úpravy nenaplnily jejich účel upravený v § 2 zákona o pozemkových úpravách. Žalobce měl za to, že napadeným rozhodnutím bylo nepřiměřeným způsobem zasaženo do jeho vlastnického práva, neboť podle přepočtu výměr byly žalobcovy pozemky zmenšeny o 4 931 m². Takovýto zásah však nemohl být z hlediska veřejného zájmu důvodný. Podle žalobceva přesvědčení šlo o zásah do jeho vlastnictví, a to pouze v zájmu některých subjektů v katastrální území X. Žalobce uvedl, že byl výlučným vlastníkem pozemků parc. č. XA, parc. č. XB a parc. č. XC – vše orná půda. Nově vytvořené pozemky parc. č. XD a parc. č. XE z převážné části ornou půdou nejsou. Jedná se o břeh svažující se k potoku, který nelze zemědělsky obhospodařovat. Žalobce byl také vlastníkem pozemků parc. č. XF, parc. č.

XG, parc. č. XH, parc. č. XCH a parc. č. XI, vše zemědělské pozemky. Pozemková úprava přes ně navrhla vybudovat silnici, čímž budou znehodnoceny. Též bude narušeno žalobcovo soukromí, neboť zamýšlená silnice povede „výškově výše“, než se nachází žalobcův dům. Žalobce dále nesouhlasil se sloučením pozemků parc. č. XJ a parc. č. XK a vytvořením nového pozemku parc. č. XW. Původní parcely byly travním porostem, nově vytvořená parcela je bažinatým pozemkem, který nelze zemědělsky využívat. Žalobce také podotkl, že původní pozemek parc. č. XL byl zaměněn za nový pozemek parc. č. XM menší výměry. Žalobce s napadeným rozhodnutím nesouhlasil již z toho důvodu, že v mnoha směrech došlo ke změně charakteru pozemků. Původní pozemky byly orná půda, nyní jde o charakter pastviny. To podle žalobcova názoru svědčí o záměru pozemky převést na stavební pozemky, což žalobce nepovažuje za veřejný zájem.

5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobní body jsou shodné s odvolacími námitkami. Z toho důvodu odkázal na obsah napadeného rozhodnutí, ve kterém se s jednotlivými odvolacími námitkami vypořádal. Podle názoru žalovaného došlo během řízení o komplexních pozemkových úpravách k naplnění § 2 zákona o pozemkových úpravách. Nově navržené pozemky splňují kritéria přiměřenosti a žalobce návrhem nového uspořádání pozemků nebyl poškozen. Zásadní podmínkou pro schválení návrhu pozemkových úprav je souhlas alespoň 60 % vlastníků výměry pozemků, které jsou řešeny v pozemkových úpravách. Návrh nového uspořádání pozemků odsouhlasili vlastníci 88,16 % výměry řešených pozemků.
6. V doplnění žaloby žalobce sdělil, že mu za odkup původního pozemku „sousedící firma“ nabídla velký finanční obnos. Z toho podle žalobce jasně plyne, že pole budou v budoucnu stavební pozemky a náhrada tak zdaleka neodpovídá skutečnosti. Náhradní pozemek také někdo obhospodaruje. V části pod stromy je ohrada s kůlnou a se slepicemi. Žalobce nemá zájem se s někým dohadovat, že je pozemek jeho. Žalobci nikdo nikdy nevysvětlil, proč je záměna plánovaná. V doplnění žaloby vyjádřil obavy, zda nejde o převod na stavební pozemky, zisk nějaké skupiny lidí a plánované podvedení žalobce. Žalobce dále nesouhlasil s novým navržením cesty ve X. Původní cestu k lesu, která byla přímá, na rozhraní pozemků a kratší, někdo záměrně rozoral (aby nebylo vidět, kudy vedla). Plánovaná cesta také znehodnotí žalobcovy pozemky (různě je rozdělí). Žalobce s nimi pak nebude moci nakládat podle svých představ. Část současné cesty vede a historicky vždy vedla přes pozemek pana L. („předseda komise, která vše plánovala“). Ten si ji dal na účet vesnice vyasfaltovat. Žalobce by naopak podle pana L. a „zeměměřické skupiny“ měl na svou zahradu jezdit po zoraném poli. Žalobce též podotkl, že na jeho pozemcích je podle územního plánu obce Petrovice naplánována výstavba. Pozemkovými úpravami tak má být žalobce zřejmě donucen, aby své pozemky někomu přenechal. Také soupis pozemků se neustále měnil, jak se pozemkovému úřadu hodilo. Nikdy neodpovídal rozměrům, které žalobce průběžně přikupoval. Například zastavěná plocha a nádvoří měla být 123 m² (původní žalobcem zakoupený rozměr) plus 176 m² (žalobcem zakoupený rozměr v roce 2018), což je 299 m². Žalobce ale upozornil na to, že ve „výpisu pana V.“ je jen 109 m², což znamená, že se žalobci skoro o 100 m² „smrsknul“ jeho dvůr. Ani poslední soupis pozemků (ze dne 7. 9. 2021) neodpovídá skutečné výměře žalobcových pozemků. Mohlo se tak jednat o úmyslné zamlžování, aby žalobce zapomněl původní rozměry a rozpoložení pozemků. Žalobce též nesouhlasil s navrhovanou cestou na pozemku parc. č. XN, která má být vytvořena kvůli přístupu majitelů všech okolních pozemků. Byla ovšem navržena na míru panu L., ačkoliv ten má na své pozemky přístup z jiných svých pozemků. Pan L. ostatním přístup uzavřel a nechává jim přístup pouze potokem. V červnu 2020 se také konala na „Místním úřadě

v Petrovicích“ schůzka, na které žalobce poukazoval na změny, s nimiž nesouhlasil. I přes mnohé žalobcovy žádosti mu nebyl zápis ze schůzky nikdy doručen. Dále žalobce nepochopil, proč mu zaměnili podle starého výpisu pole na pozemcích parc. č. XJ a parc. č. XK za jiné, snížili výměru pozemků parc. č. XO, parc. č. XP, parc. č. XQ parc. č. XA, XB a parc. č. XR a úplně mu zabavili pozemek parc. č. XS. Žalobce se otázel, proč a komu byly jeho pozemky přiděleny. Žalobce též udivila snaha pozemkového úřadu za každou cenu změny provést. Pozemkový úřad zamítl všechny žalobcovy návrhy, v čemž žalobce spatřuje něčí osobní zájem. Dále žalobce udivilo, že pokud se 80 % vlastníků okolních pozemků dohodne, že někomu vymění (popř. zabaví) jeho část pozemků, pozemkový úřad ihned vše provede a vlastníci oněch 20 % nesmí protestovat ani nic namítat, ani chtít adekvátní náhradu. Musí se spokojit s tím, co mu dají, ať chce nebo nechce. Závěrem žalobce shrnul, že mu vše připadá jako v 50. letech 20. století, kdy bylo vše znárodňováno ve prospěch státu na úkor soukromého vlastnictví.

III. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

7. Dne 14. 10. 2015 požádala obec Petrovice pobočku SPÚ o vypracování komplexních pozemkových úprav v katastrálním území X. Podání žádosti schválilo zastupitelstvo obce Petrovice. K žádosti se připojilo 54 vlastníků pozemků v katastrálním území X.
8. Ke dni 19. 11. 2015 (po vyvěšení příslušné veřejné vyhlášky) pobočka SPÚ zahájila řízení o komplexních pozemkových úpravách v katastrálním území X. Výsledky komplexních pozemkových úprav měly být též podle § 40 odst. 1 písm. c) zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon) užity jako podklad pro obnovu katastrálního operátu. Jako zhotovitel návrhu byla určena společnost GK Plavec – Michalec Geodetická kancelář, s. r. o. a osobou úředně odpovědnou za zpracování návrhu byl Ing. V. V. (dále jen „zpracovatel“).
9. Dne 15. 1. 2019 pobočka SPÚ svolala úvodní jednání, na které pozvala vlastníky pozemků v předpokládaném obvodu komplexních pozemkových úprav a dotčené organizace a orgány státní správy. Úvodní jednání se uskutečnilo dne 4. 2. 2019 v kulturním domě v Petrovicích. *Podle prezenční listiny byl na úvodním jednání přítomen také žalobce.* Vlastníci pozemků dotčených komplexními pozemkovými úpravami byli mj. seznámeni s důvodem zahájení, s účelem, formou, předpokládaným obvodem, přínosy a postupem zpracování komplexních pozemkových úprav. Na úvodním jednání byl též zvolen sbor zástupců vlastníků (§ 5 odst. 5 zákona o pozemkových úpravách).
10. Ve dnech 1. až 3. 7. 2019 proběhlo v obvodu komplexních pozemkových úprav a u pozemků neřešených v komplexních pozemkových úpravách, u nichž však bylo potřeba obnovit soubor geodetických informací, zjišťování průběhu hranic pozemků. Ke zjišťování průběhu hranic pozemků byli pozváni vlastníci pozemků (pozvánkou pobočky SPÚ ze dne 4. 6. 2019). *Při zjišťování hranic pozemků byla přítomna žalobcova zmocněnkyně, která se zjištěným průběhem a označením hranic v terénu a s ostatními výsledky šetření souhlasila.*
11. V rámci zpracování návrhu komplexních pozemkových úprav zabezpečila pobočka SPÚ vypracování soupisu nároků vlastníků pozemků podle jejich ceny, výměry, vzdálenosti a druhu. Podkladem pro vypracování soupisu nároků byly údaje z katastru nemovitostí a výsledky zaměření skutečného stavu řešeného území a zjišťování průběhu hranic pozemků.
12. Proti soupisu nároků podal žalobce dne 22. 5. 2020 námitku. Nesouhlasil se změnou evidované hodnoty výměry pozemku parc. č. XN (pozemek neřešený v komplexních pozemkových úpravách), u nějž byla výměra upravena z 953 m² na 940 m². Katastrální úřad pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Příbram (dále jen „katastrální úřad“) rozhodnutím ze dne 5. 8. 2020, č. j. OR-396/2020-211-27, žalobcovu námitku zamítl. Dosavadní polohové a geometrické určení pozemku parc. č. XN bylo založeno na původní pozemkové mapě z 19. století. Zobrazení i výpočet výměry byly zatíženy poměrně velkou odchylkou. Z předaných výsledků zeměměřických činností byl v souladu s § 37 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), proveden nový výpočet hodnoty výměry. Rozhodnutím ze dne 22. 12. 2020, č. j. ZKI PR-O-77/898/2020-18, Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze zamítl žalobcovo odvolání proti rozhodnutí katastrálního úřadu a rozhodnutí katastrálního úřadu potvrdil. Zeměměřický a katastrální inspektorát ověřil výpočet výměry pozemku parc. č. XN a dospěl ke stejným výsledkům jako katastrální úřad.

13. Ve dnech 18. 5. 2020 a 22. 6. 2020 projednal sbor zástupců návrh plánu společných zařízení (§ 9 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách). Regionální dokumentační komise pro Středočeský kraj projednala plán společných zařízení dne 23. 9. 2020. Zastupitelstvo obce Petrovice schválilo plán společných zařízení dne 23. 11. 2020.
14. Žalobce uplatnil proti návrhu nového uspořádání pozemků námitky (doručené pobočce SPÚ dne 22. 10. 2021). Žalobce upozornil na to, že mezi nově navrženými pozemky parc. č. XT, parc. č. XA a parc. č. XB nikdy neexistovala cesta. Také podotkl, že se jej snaží nezákonně zbavit pozemků, které jsou podle územního plánu určené k zastavění. Dále žalobce namítl, že pozemek parc. č. st. 33 měl „*ve dokladech*“ ze dne 26. 5. 2021 uvedenou výměru 123 m², v soupisu pozemků ze dne 7. 9. 2021 má ale výměru 109 m². V návrhu nových pozemků ze dne 7. 9. 2021 nebyly uvedeny některé pozemky v žalobcově vlastnictví (některé pozemky „*zmizely*“). Žalobce měl za to, že se mu ve výměře ztratilo 5 000 m². Žalobce také požádal o původní přístup jak z hlavní silnice, tak na „*polní silnici č. 515/1 směrem k lesu*“.
15. V přípisu ze dne 1. 11. 2021 pobočka SPÚ k žalobcovým námitkám po konzultaci se zpracovatelem uvedla, že výměra pozemku parc. č. st. XU (bývalá silážní jáma) byla upravena na zaměřený (skutečný) stav v terénu. Dále pobočka SPÚ shrnula nové uspořádání některých žalobcových pozemků, které žalobce v námitkách zmiňoval (pozemky byly sloučeny, posunuty a byl zarovnán jejich tvar).
16. Dne 9. 11. 2021 pobočka SPÚ oznámila vystavení návrhu komplexních pozemkových úprav v katastrálním území X podle § 11 odst. 1 zákona o pozemkových úpravách. Upozornila účastníky řízení, že nejpozději do dne 9. 12. 2021 mají poslední možnost uplatnit k vystavenému návrhu své námitky a připomínky.
17. Dne 8. 12. 2021 žalobce uplatnil u pobočky SPÚ námitku proti vystavenému návrhu komplexních pozemkových úprav. Žalobce nesouhlasil s tím, aby z jeho pozemků byly odděleny jakékoliv části a byla z nich vytvořena cesta. Dále namítal, že naplánovaná cesta již historicky existovala, ale byla přiřknuta sousedovi i s kusem žalobcova stavebního pozemku, čímž byl žalobce finančně znevýhodněn. Dále žalobce namítal, že zamýšlenými úpravami mu byla nezákonně zmenšena plocha jeho nemovitostí bez odpovídající náhrady. Součet ploch všech pozemků, které žalobce ve X vlastnil, činil 160 757 m². Podle vystaveného návrhu komplexních pozemkových úprav (zpracovaného ke dni 7. 9. 2021) bude žalobci nezákonně vyvlastněna plocha o výměře 5 255 m². Žalobce opět upozornil na rozdíl ve výměře pozemku parc. č. st. XU. Mělo se jednat o silážní jámu, která se ovšem podle žalobce nacházela na jiném pozemku. Žalobce také vyjmenoval několik původních parcel a jejich výměry. Výměry některých nově navržených parcel měly být menší, některé parcely v novém návrhu vůbec nebyly (žalobce mimo jiné podotkl, že se mu „*ztratil*“ pozemek parc. č. XS o výměře 2 431 m²). Žalobce také podotkl, že „*záměna pole byla provedena nezákonně (orná půda, na které chce někdo stavět)*“. Pozemky parc. č. XV, parc. č. XB a parc. č. XA o výměře 11 149 m² byly žalobci vyměněny za neúrodnou půdu (bažina, sráz). Změny byly provedeny nezákonně a bez žalobcova souhlasu. Žalobce nikdo o změnách neinformoval a ani je s ním neprojednal. Žalobce uzavřel, že s návrhem nesouhlasí, neboť je pro něj ve všech částech nevýhodný, a požádal, aby mu byly přiděleny jeho původní pozemky.
18. Ve vyjádření ze dne 20. 12. 2022 pobočka SPÚ žalobce odkázala na své vyjádření ze dne 1. 11. 2021.

19. Dne 19. 1. 2022 proběhlo závěrečné jednání sboru zástupců vlastníků, na němž byly odsouhlaseny změny (aktualizace) plánu společných zařízení.
20. Dne 2. 2. 2022 schválilo zastupitelstvo obce Petrovice aktualizovaný plán společných zařízení.
21. Dne 21. 1. 2022 přistoupila pobočka SPÚ k závěrečnému jednání, na kterém posoudila výsledky komplexních pozemkových úprav a seznámila účastníky s návrhem, o kterém bude rozhodnuto. Zhodnotila, že návrh odsouhlasili vlastníci 88,16 % výměry řešených pozemků. Kvůli nepříznivé epidemiologické situaci proběhlo závěrečné jednání v korespondenční formě.
22. Dne 3. 2. 2022 žalobce vyjádřil nesouhlas s návrhem komplexních pozemkových úprav. V řádné pozemkové reformě není možné přidělovat ornou půdu jiným majitelům než původním a nahrazovat ji neobdělávanými a nepřístupnými pozemky bez finančního vyrovnání. Žalobci byly přiděleny mokřiny bez možnosti přístupu a s věcným břemenem, žalobce tak s nimi nemůže prakticky nic dělat. Žalobce také nebyl ani jednou přizván k vyměření jeho pozemků, i když jeho pozemky byly oplocené. Žalobce také uvedl, že mu byla odebrána část jeho pozemků (bez náhrady) a pozemkový úřad mu přidělil pozemky, které neodpovídají pozemkům, jež byly žalobci odebrány (bez náhrady). Žalobce ani nedostal zápis z jednání „tzv. rozhodčí komise“ z června 2021, přestože o něj opakovaně žádal. Žalobce také poukázal na to, že pozemkové úpravy lze provádět pouze ve veřejném zájmu, „který zde u pozemku č. XA, XB, XV (patrně pro stavbu fy BES Petrovice, s. r. o.) u Petrovic, za který náhradou přidělujete zamokřený pozemek u silnice.“ Tím měl být žalobce velmi poškozen.
23. Přípisem ze dne 21. 2. 2022 pobočka SPÚ reagovala na žalobcovy námitky. Komplexní pozemkové úpravy v katastrálním území X probíhaly podle pobočky SPÚ v souladu se zákonem o pozemkových úpravách. K námitce týkající se pozemků parc. č. XA, parc. č. XB a parc. č. XV pobočka SPÚ sdělila, že u uvedených pozemků došlo pouze k jejich prostorovému uspořádání, pozemky podle návrhu přiléhají k intravilánu obce a jejich využití je stále stejné. Žalobcem uváděná společnost BES Petrovice, s. r. o. není zhotoviteli komplexních pozemkových úprav ani pobočce SPÚ známa a není účastníkem řízení o komplexních pozemkových úpravách.
24. V prvostupňovém rozhodnutí pobočka SPÚ zrekapitulovala průběh komplexních pozemkových úprav. Podle pobočky SPÚ byly pro schválení návrhu komplexních pozemkových úprav v katastrálním území X splněny všechny podmínky. Souhlas s návrhem nového uspořádání pozemků vyjádřilo 88,16 % výměry řešeného území, 9,64 % vlastníků vyjádřilo nesouhlas a 1,97 % vlastníků se k návrhu nevyjádřilo. Pobočka SPÚ shrnula, že počet listů vlastnictví vstupujících do komplexních pozemkových úprav byl 60, počet vystupujících 56. Počet vstupujících parcel byl 539, počet vystupujících byl 292.
25. Dne 16. 3. 2022 podal žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání. Žalobce uplatnil v odvolání námitky shodného znění jako v žalobě. Prvostupňové rozhodnutí neodpovídá účelu pozemkových úprav, jak je vymezen v § 2 zákona o pozemkových úpravách. Bylo též nepřiměřeně zasaženo do žalobcova vlastnického práva a výměra jeho pozemků byla zmenšena o 4 931 m². Žalobce též upozornil na některé nově navržené pozemky, které jsou horší kvality (bažinaté, svažité) nebo menší výměry než původní pozemky. Některé pozemky mu nebyly vůbec ponechány. Žalobce měl dále výhrady k nově navržené „silnici“.

Podle žalobcova názoru budou některé pozemky převedeny na stavební, v čemž nespatořoval veřejný zájem.

26. Dne 12. 5. 2022 žalovaný vydal napadené rozhodnutí.

IV. Posouzení věci soudem

27. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
28. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil. Žalovaný se k výzvě soudu v této otázce nevyjádřil, jeho souhlas s tímto postupem se tak podle § 51 odst. 1 s. ř. s. předpokládá.
29. Soud předně zdůrazňuje, že je žalobními body vázán, přičemž bez námítky může přihlídnout jen k některým vadám řízení a k nicotnosti rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2004, č. j. 1 Afs 25/2004-69). V této souvislosti soud připomíná, že žalobním bodem je konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizované) skutkové tvrzení, doprovázené (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací. Líčení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti (srov. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS).
30. Na pomezí mezi řádně formulovaným žalobním bodem a tvrzeními, která vůbec nelze za žalobní bod považovat, se nachází tzv. zárodek žalobního bodu. Jedná se o situace, kdy z tvrzení žalobce lze v nejhrubších rysech dovodit, že napadené rozhodnutí považuje z určitého důvodu za nezákonné (srov. KÜHN, Z.; KOCOUREK, T. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2019, komentář k § 71, marg. č. 23; a rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS). Zároveň platí, že obsahuje-li žaloba zárodek žalobního bodu vedle jiného perfektního žalobního bodu, nevzniká soudu povinnost vyzvat žalobce k odstranění vady žaloby spočívající v nedostatečné konkretizaci žalobního bodu, neboť toto nebrání projednání žaloby (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 5. 2016, č. j. 9 Afs 17/2016-43). Uvedené závěry má soud za aplikovatelné i v projednávané věci.

31. Soud rovněž připomíná, že míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobceva advokáta (srov. rozsudek rozšířeného senátu č. j. 4 As 3/2008-78). Soudy ve správním soudnictví nestráží objektivní zákonnost při činnosti správních orgánů, ale poskytují ochranu veřejným subjektivním právům.
32. Žalobce především zpochybňoval, že komplexními pozemkovými úpravami ve schválené podobě nemohlo být dosaženo jejich účelu, a měl tak být porušen § 2 zákona o pozemkových úpravách. K této žalobní námitce žalobce citoval § 2 zákona o pozemkových úpravách a uvedl, že „[v] ostatním žalobce odkazuje na další ustanovení zákona o komplexních pozemkových úpravách.“
33. Takto obecné námitky soud nepovažuje za samostatné žalobní body ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť nedosahují míry konkretizace a individualizace ve vztahu k projednávané věci požadované judikaturou. Jde o pouhou citaci právního předpisu, v němž jsou obecně upraveny cíle pozemkových úprav, kterým má schválený návrh pozemkových úprav odporovat. Žalobce vůbec nijak neuvedl, z jakých důvodů podle něj schválený návrh komplexních pozemkových úprav nenaplňuje cíle vymezené v § 2 zákona o pozemkových úpravách. Soud se proto touto námitkou samostatně nezabýval. Pouze nad rámec lze uvést, že jedním z cílů pozemkových úprav je také řešení rozdrobeného a v území rozptýleného vlastnictví, ústící ve scelování pozemků (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 9. 2021, č. j. 9 As 106/2021-48). Minimálně tento cíl pozemkových úprav byl v předcházejícím řízení naplněn, protože počet parcel vstupujících do pozemkové úpravy byl 539 a počet vystupujících parcel byl 292. Lze také upozornit na to, že podmínky k racionálnímu hospodaření je třeba posuzovat nejen z hlediska jednotlivých vlastníků, ale též k celku a ke všem vlastníkům. Nelze je posuzovat jednotlivě a zcela individuálně; racionálnější hospodaření, i s ohledem na veřejný zájem, musí být většinové (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 3. 2007, č. j. 5 A 27/2002-86).
34. Žalobce dále namítl, že napadeným rozhodnutím bylo nepřiměřeně zasaženo do jeho vlastnického práva, neboť jeho pozemky byly podle jeho propočtu zmenšeny o 4 931 m². Žalobce měl také za to, že původní pozemky byly nahrazeny novými, které jsou méně kvalitní a nelze je zemědělsky obhospodařovat.
35. Pro posouzení tohoto okruhu námitek týkajících se přiměřenosti kvality, výměry a vzdálenosti původních a navrhovaných pozemků je potřebné nejprve vymezit obecné principy komplexních pozemkových úprav včetně ochrany vlastnického práva, a rozsah soudního přezkumu ve věci komplexních pozemkových úprav.
36. Podle § 2 zákona o pozemkových úpravách se pozemkovými úpravami ve veřejném zájmu prostorově a funkčně uspořádávají pozemky, scelují se nebo dělí a zabezpečuje se jimi přístupnost a využití pozemků a vyrovnání jejich hranic tak, aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy. V těchto souvislostech původní pozemky zanikají a zároveň se vytvářejí pozemky nové, k nimž se uspořádávají vlastnická práva a s nimi související věcná břemena v rozsahu rozhodnutí podle § 11 odst. 8. Současně je cílem pozemkových úprav zajištění podmínek pro zlepšení kvality života ve venkovských oblastech včetně napomáhání diverzifikace hospodářské činnosti a zlepšování

konkurenceschopnosti zemědělství, zlepšení životního prostředí, ochranu a zúrodnění půdního fondu, lesní hospodářství a vodní hospodářství zejména v oblasti snižování nepříznivých účinků povodní a sucha, řešení odtokových poměrů v krajině a zvýšení ekologické stability krajiny. Výsledky pozemkových úprav slouží pro obnovu katastrálního operátu a jako neopomenutelný podklad pro územní plánování.

37. Podle § 10 odst. 1 zákona o pozemkových úpravách vlastníků pozemků navrhne pozemkový úřad nové pozemky tak, aby odpovídaly jejich původním pozemkům přiměřeně cenou, výměrou, vzdáleností a podle možností i druhem pozemku. Porovnání ceny, výměry a vzdálenosti navrhovaných pozemků s původními pozemky se provádí za všechny pozemky vlastníka řešené v pozemkových úpravách (§ 2) vždy samostatně po jednotlivých listech vlastnictví.
38. Podle § 10 odst. 2 věty první zákona o pozemkových úpravách je cena přiměřená, pokud není ve srovnání s původní cenou vyšší nebo nižší o více než 4 %.
39. Podle § 10 odst. 3 zákona o pozemkových úpravách nově navrhované pozemky jsou v přiměřené výměře, pokud rozdíl výměry původních a navrhovaných pozemků nepřesahuje 10 % výměry původních pozemků.
40. Podle § 11 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách pozemkový úřad rozhodne o schválení návrhu pozemkových úprav tehdy, pokud s ním souhlasí vlastníci alespoň 60 % výměry pozemků, které jsou řešeny ve smyslu ustanovení § 2 v pozemkových úpravách. Váha hlasu podílového spoluvlastníka odpovídá jeho podílu na celkové výměře řešených pozemků.
41. V nález ze dne 27. 5. 1998, sp. zn. Pl. ÚS 37/97, Ústavní soud uvedl, že „[j]e nepochybné, že subjektivní vlastnické právo patří v demokratické společnosti do souboru práv chráněných předpisy nejvyšší právní síly. Jakékoliv zásahy do vlastnického práva, zejména omezení a odnětí, musí respektovat přísná pravidla. Proto také Listina garantuje právo každého vlastnit majetek (čl. 11 odst. 1) a připouští vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva jen ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu (čl. 11 odst. 4) [...]. Ústavní soud konstatuje, že pozemkové úpravy ve své většině nepředstavují vyvlastnění vlastnického práva v pravém slova smyslu, protože v podstatě jsou hromadnou dobrovolnou směnou vlastnických práv dotčených vlastníků. Nicméně pro tu skupinu vlastníků, která s prováděnými pozemkovými úpravami nesouhlasí, jsou ústavní pravidla platná pro vyvlastnění (nucené omezení vlastnického práva) krajním kritériem ochrany jejich vlastnictví. [...] nelze přisvědčit navrhovatelům, že zásahy do vlastnického práva postrádají veřejný zájem. Naopak důsledky dlouhodobě neřešených vztahů a jejich poměrně vysoká četnost neumožňují dokončení pozemkových úprav. Přitom je nepochybně evidentní, že pozemkové úpravy jsou determinovány souborem veřejných zájmů, z nichž je dominujícím zájem na dalším rozvoji zemědělské výroby při respektování odůvodněných ekologických požadavků.“
42. Obdobně v rozsudku ze dne 8. 12. 2011, č. j. 2 As 80/2011-151, NSS zmínil, že „[p]odle čl. 11 Listiny základních práv a svobod má každý právo vlastnit majetek a podle odst. 4 tohoto ustanovení je vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva možné ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu. V daném případě zákon o pozemkových úpravách vychází z existence veřejného zájmu na určitém optimálním uspořádání pozemků a zásahy do vlastnického práva na jeho základě učiněné jsou tedy přípustným zásahem na základě zákona. Zákon také stanoví limity, jejichž respektování zaručuje, že tento zásah není nepřiměřený.“

43. V rozsudku č. j. 5 A 27/2002-86, NSS připomněl, že „[z] *vlastního vymezení cíle a účelu pozemkových úprav plyne celková náročnost tohoto procesu.*“ Dále zdůraznil, že „*je rozhodující souhlas s navrženými pozemkovými úpravami vlastníky, kteří představují dvě třetiny výměry půdy dotčené pozemkovými úpravami* [pozn. soudu: ve znění účinném od 1. 8. 2016 stačí souhlas 60 %]. *Právní úprava předpokládá, že je téměř nemožné docílit plného souhlasu všech vlastníků. V tomto případě však nezbyvá vlastníkům v menšině, než provedení pozemkových úprav respektovat. A to jednak proto, že souhlas dali vlastníci představující požadovanou většinu výměry zahrnutých pozemků, ale také s ohledem na veřejný zájem na provedení pozemkových úprav; především však i proto, že by podle požadavků přiměřenosti, vyjádřených v § 8 odst. 6 zákona o pozemkových úpravách ve spojení s § 12 nařízení vlády č. 4/2000 Sb. [pozn. soudu: nyní § 10 zákona o pozemkových úpravách a § 21 vyhlášky č. 13/2014 Sb.] neměli být zasaženi na svých právech podstatným způsobem, neboť i k jejich prospěchu byly pozemkové úpravy plánovány a provedeny. I těmto vlastníkům má realizace pozemkových úprav přinést užitek, byť se sami mohou cítit poškozeni a znevýhodněni.*“ (srov. také rozsudek NSS ze dne 20. 11. 2019, č. j. 1 As 209/2019-60).
44. V rozsudku ze dne 23. 1. 2020, č. j. 2 As 203/2018-37, poté NSS uvedl, že „[p]ři pozemkových úpravách se tedy střetává řada požadavků a řada zájmů, přičemž **lze obtížně zajistit, aby byly zohledněny požadavky a zájmy všech vlastníků na konkrétním uspořádání**, neboť tyto jsou mnohdy vzájemně rozporné nebo odporují veřejnému zájmu. Z tohoto důvodu zákonodárce stanovil v § 11 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách, že pozemkové úpravy lze schválit, pokud s nimi vysloví souhlas vlastníci alespoň $\frac{3}{4}$ (ve znění účinném od 1. 8. 2016 stačí souhlas 60 %) vlastníků výměry půdy pozemků, které jsou pozemkovými úpravami řešeny. Individuální nesouhlas stěžovatele s částí schválených úprav proto pozemkové úpravy jako celek nemůže ovlivnit. **Zákon současně poskytuje dotčeným vlastníkům záruky, že výsledek pozemkových úprav nebude vůči nim zjevně nepřiměřený (viz § 8 a § 10 odst. 1). Přiměřenost přitom není ponechána na úvaze pozemkového úřadu, ale je limitována zákonnými mezemi upravenými v § 10 zákona o pozemkových úpravách.**“
45. Podle ustálené judikatury správních soudů může být předmětem přezkumu rozhodnutí o pozemkových úpravách pouze posouzení, zda byl výsledek uspořádání pozemků v dotčeném území dosažen postupem stanoveným zákonem a zda ve vztahu k jednotlivým vlastníkům byla dodržena zákonná kritéria vyjádřená v § 10 zákona o pozemkových úpravách. Nesouhlas některých vlastníků nepodložený konkrétním porušením zákonných požadavků nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí a nemůže vést k jeho zrušení správním soudem (srov. rozsudky NSS ze dne 13. 2. 2009, č. j. 7 As 26/2007-278, ze dne 28. 8. 2009, č. j. 4 As 28/2007-137, ze dne 16. 6. 2010, č. j. 9 As 31/2010-117, ze dne 12. 1. 2011, č. j. 1 As 99/2010-79, ze dne 15. 6. 2016, č. j. 6 As 28/2016-54, či ze dne 6. 11. 2017, č. j. 7 As 200/2017-55).
46. Žalobce v žalobě upozornil na to, že navrhované pozemky mají o 4 931 m² menší výměru než jeho původní pozemky. V žalobě a v doplnění žaloby pak upozornil na konkrétní pozemky (které specifikoval parcelními čísly), jejichž výměra byla komplexními pozemkovými úpravami zmenšena či které byly úplně „zabaveny“. Smyslem pozemkových úprav však je, že v nich zanikají dosavadní pozemky a vytváří se pozemky zcela nové, k nimž se konstituují věcná práva. To vše se děje ve veřejném zájmu podle § 2 zákona o pozemkových úpravách (srov. rozsudek NSS č. j. 9 As 106/2021-48). Kritérium přiměřenosti výměry tak nelze posuzovat zvláště ve vztahu k jednotlivým pozemkům vstupujícím do pozemkových úprav. Dílčí výkyvy ve výměře u jednotlivých vstupujících a zahrnutých

pozemků jsou přípustné a z hlediska smyslu a účelu pozemkových úprav jsou nepodstatné; rozhodující je podle § 10 odst. 1 věty druhé zákona o pozemkových úpravách ve spojení s § 21 odst. 1 vyhlášky č. 13/2014 Sb. celkový konečný stav (srov. také rozsudek NSS č. j. 5 A 27/2002-86). Jak již bylo zmíněno v bodě 33 tohoto rozsudku, obvykle je jedním z cílů pozemkových úprav spojit rozdrobené malé parcely rozptýlené v území, a tím zjednodušit jejich obhospodařování. Při zachování velikostí jednotlivých pozemků by musel být logicky zachován i jejich počet, což by bylo v rozporu s právě uvedeným cílem pozemkových úprav. Základem pozemkových úprav tak je, že ačkoliv se počet vlastněných pozemků může změnit a individuální pozemky mohou mít odlišné rozměry než dříve, *celkově* je distribuce půdy spravedlivá a odráží původní vlastnická práva.

47. Žalobce podle soupisu nároků ze dne 3. 3. 2020 vstupoval do komplexních pozemkových úprav s 55 pozemky řešenými podle § 2 zákona o pozemkových úpravách a podle soupisu nových pozemků ze dne 7. 9. 2021 mu bylo navrženo 37 pozemků řešených podle § 2 zákona o pozemkových úpravách. Podle soupisu nároků ze dne 3. 3. 2020 žalobce vstupoval do komplexních pozemkových úprav (po opravě součtu výměr opravným koeficientem podle § 10 odst. 4 vyhlášky č. 13/2014 Sb.) s pozemky (řešenými podle § 2 zákona o pozemkových úpravách) o celkové výměře 142 8XN m². Proti tomuto soupisu nároků podal žalobce námitku, která se ovšem týkala pouze nově zaměřené výměry lesního pozemku parc. č. XN, který v komplexních pozemkových úpravách nebyl podle § 2 zákona o pozemkových úpravách řešen. Podle soupisu nových pozemků ze dne 7. 9. 2021, z něhož vychází návrh komplexních pozemkových úprav schválených prvostupňovým rozhodnutím, je celková výměra nových žalobcových pozemků v obvodu pozemkových úprav řešených podle § 2 zákona o pozemkových úpravách 142 856 m². Rozdíl ve výměře původních a navrhovaných pozemků tak je 10 m² (tedy 0,007 % ve prospěch nově navržené výměry), což splňuje kritérium přiměřenost podle § 10 odst. 3 zákona o pozemkových úpravách. Nelze tak dát žalobci za pravdu, že mu byly podle jeho propočtu návrhem komplexních pozemkových úprav pozemky nepřiměřeně zmenšeny o 4 931 m². Tento propočet je totiž i nesprávný, protože prostý součet všech žalobcových pozemků uvedených v soupisu nových pozemků ze dne 7. 9. 2021 (tedy těch v pozemkových úpravách řešených, těch v nich neřešených, a i těch mimo obvod pozemkových úprav) není 160 757 m², jak žalobce vypočítává, ale 165 589 m². Vychází též z nesprávných údajů, protože např. nebere v potaz nové zaměření pozemků, s nímž žalobce, resp. jeho zmocněnkyně, souhlasila, či vychází z neexistujících a ani nenavrhovaných pozemků. Pokud byl tedy nově navržený počet pozemků snížen, ale celková výměra nových pozemků zůstala (téměř) stejná, nově navržené pozemky (resp. minimálně část nově navržených pozemků) musí být *nutně větší*, aby kompenzovaly menší počet pozemků při zachování jejich původní *celkové* výměry.
48. Žalobce podal dne 7. 11. 2022 *doplnění odvolání*. Vzhledem k obecnému pravidlu soudního řízení (které se uplatní i ve správním soudnictví), podle něž se každé podání posuzuje podle svého obsahu, soud toto podání posoudil jako *doplnění žaloby*. Žalobce v tomto podání upozornil na skutečnost, že v roce 2018 zakoupil pozemek o výměře 176 m², přičemž výměra této koupě se nijak nepromítnula do návrhu nových pozemků. Navíc pozemek druhu zastavěná plocha a nádvoří měl výměru 123 m², avšak podle soupisu nových pozemků činila výměra tohoto pozemku 109 m².
49. Podle § 71 odst. 2 s. ř. s. platí, že rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body lze jen ve lhůtě pro podání žaloby. Řádně a včas

uplatněný žalobní bod je však možné dále rozvíjet i po uplynutí lhůty pro podání žaloby, tj. prohlubovat argumentaci nebo přinášet argumenty zcela nové, to však za podmínky, že toto argumentační rozhojnění nemění nic na podstatě žalobního bodu, tj. nedochází k přetvoření žalobního bodu tak, že by poukazoval na jiný aspekt nezákonnosti rozhodnutí či vady řízení (srov. KÜHN, Z.; KOCOUREK, T. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2019, komentář k § 71, marg. č. 37).

50. Soud má tak za to, že v doplnění žaloby žalobce ohledně nepřiměřenosti výměry nově navržených pozemků upozornil na nový aspekt nezákonnosti – tj. že výměra nově navržených pozemků neodpovídala *skutečné* původní výměře pozemků v žalobcově vlastnictví. Žalobce tak uplatnil tento nový žalobní bod opožděně (napadené rozhodnutí bylo žalobcově zástupci doručeno dne 13. 5. 2022 a od tohoto data počala běžet dvouměsíční lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí podle § 72 odst. 1 s. ř. s.). Soud se proto tímto žalobním bodem nemusel zabývat. Proto jen nad rámec nezbytného odůvodnění soud k této námitce uvádí následující:
51. Žalobce v námitkách ze dne 22. 10. 2021 proti návrhu nových pozemků nesouhlasil s tím, že pozemek parc. č. st. X má „*v dokladech 26. 5. 2021*“ uvedenou výměru 123 m², ale v soupisu nových pozemků ze dne 7. 9. 2021 jen 109 m². K tomu se dne 26. 10. 2021 vyjádřil zpracovatel a vysvětlil, že se na pozemku parc. č. st. 33 nacházela „*bývalá silážní jáma*“ a „*pozemek byl upraven na zaměřený stav*.“ Postup zpracovatele při návrhu nových pozemků byl tedy takový, že v terénu zaměřil skutečnou plochu bývalé silážní jámy (zastavěné plochy). Poté navrhl nový pozemek (který obdržel pracovní parc. č. st. X), jenž měl rozloze bývalé silážní jámy (zastavěné plochy) přesně odpovídat. Současně navrhl nové pozemky (s pracovními parc. č. XW4 a XW2), které měly k nově definovanému pozemku pracovní parc. č. st. X přiléhat, ale mělo jít o odlišné druhy pozemků (ostatní plocha a orná půda). Zpracovatel tak žalobcovy pozemky v prostoru bývalé silážní jámy pouze „*přeorganizoval*“ (pozměnil jejich hranice) takovým způsobem, aby jejich druh přesněji odpovídal jejich faktickému stavu. V námitkách ze dne 8. 12. 2021 proti vystavenému návrhu pozemků žalobce uvedl, že bývalá silážní jáma je na úplně jiném pozemku (než na původním pozemku parc. č. st. X), a to „*u pole parcelní č. 185/5*“. Na základě vlastnické mapy s rozlišením pozemků podle listu vlastnictví z února 2020 však (původní) pozemek parc. č. st. X sousedí právě s (původním) pozemkem parc. č. X. Žalobce tak jen potvrdil, že se na pozemku původní parc. č. st. X bývalá silážní jáma skutečně nacházela. Současně byl postup zpracovatele při návrhu nových pozemků racionální – sledoval zájem na souladu skutečného stavu se stavem vedeným v katastru nemovitostí.
52. Žalobce dále uvedl, že v roce 2018 zakoupil pozemek o výměře 176 m² (pravděpodobně se mělo jednat o dvůr), přičemž tato koupě se v různých soupisech zpracovávaných v průběhu komplexních pozemkových úprav nikde nepromítla. Soudu není zcela zřejmé, na jaký pozemek, na němž se měl nacházet žalobcův dvůr a jehož skutečná výměra neměla být v průběhu řízení o komplexních pozemkových úpravách reflektována (resp. měla být již v soupisu nároků chybně o 100 m² nižší), žalobce v doplnění žaloby poukazoval. Žalobce totiž tento pozemek nijak nespecifikoval (např. původními nebo pracovními parcelními čísly). Lze tak jen připomenout, že pozemky v intravilánu obce Petrovice (místní části X) nespádaly do obvodu komplexních pozemkových úprav a nebyly řešeny podle § 2 zákona o pozemkových úpravách. Podle soupisu nároků ze dne 3. 3. 2020 žalobce vlastnil pozemky druhu zastavěná plocha a nádvoří mimo obvod pozemkových úprav o výměře 1 220 m² (jednalo se o pozemek parc. č. st. X, na němž se nacházela budova č. p. 8). Totožný údaj je

uveden i v soupisu nových pozemků ze dne 7. 9. 2021. Pozemek s budovou č. p. 8 (na němž se potenciálně může nacházet zmiňovaný dvůr, o jehož osud se žalobce v doplnění žaloby obával), tak zůstal komplexními pozemkovými úpravami zcela nedotčen. Z podkladů ve správním spise vyplynulo, že jediná zastavěná plocha v žalobcově vlastnictví, které se komplexní pozemková úprava dotkla, byla právě bývalá silážní jáma.

53. Žalobce též upozornil na kvalitu jednotlivých původních pozemků (poukazoval např. na pozemky parc. č. XA, XB a XC) a na kvalitu jednotlivých nově navržených pozemků (poukazoval např. na pozemky parc. č. XD a XE). Žalobce měl za to, že nově navržené pozemky jsou horší kvality a nelze je zemědělsky obhospodařovat.
54. Podle § 10 odst. 1 zákona o pozemkových úpravách platí, že druh nově navržených pozemků by měl podle možností odpovídat druhu původních pozemků. V rozsudku č. j. 1 As 99/2010-79, NSS uvedl, že „[z]ákon v daném ustanovení jasně normuje, že podle možností, musí být přidělen i přiměřený druh pozemku; v daném případě by se jednalo o takový pozemek, na němž lze provozovat ekologické zemědělství. Je-li povinností správních orgánů zvažovat své možnosti při přidělování vhodného druhu pozemku, pak, při nesouhlasu vlastníka s přidělením konkrétního pozemku a uvedením důvodů nesouhlasu, musí být nabídka těchto možností rovněž seznatelná z odůvodnění předmětných rozhodnutí. To ovšem přichází v úvahu především za situace, kdy žalobce takové důvody sdělí správnímu orgánu v odvolání proti rozhodnutí ve věci.“ Podle NSS tedy platí, že pokud vlastník užíval původní pozemky ke specifickým účelům (např. ekologickému zemědělství), musí být k možnosti užívat pozemek pro takový specifický účel přihlédnuto i při navrhování nových pozemků.
55. Žalobce však pouze obecně polemizuje s tím, že (některé) nově navržené pozemky nelze zemědělsky obhospodařovat. Neuvedl nicméně, že by původní pozemky využíval k určitému specifickému účelu. Navíc při posuzování, zda vlastník může využívat nově navržené pozemky ke stejnému účelu, jako využíval pozemky původní, je taktéž nezbytné hodnotit nově navrženou úpravu jako celek. Nelze proto izolovaně posuzovat, že některé jednotlivé pozemky jsou horší kvality, pokud je současně navrženo, že vlastník obdrží také jiné pozemky, které budou kvalitativně a kvantitativně odpovídat původním pozemkům.
56. Podle soupisu nároků ze dne 3. 3. 2020 činila celková výměra řešených pozemků druhu orná půda 52 892 m² a celková výměra řešených pozemků druhu trvalý travní porost 74 829 m² (o tom, že i trvalý travnatý porost je zemědělskou půdou, svědčí § 1 odst. 2 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu). Podle soupisu nových pozemků ze dne 7. 9. 2021 činila celková výměra řešených pozemků druhu orná půda 52 851 m² a celková výměra řešených pozemků druhu trvalý travní porost 79 352 m². Výměra nově navržených zemědělských pozemků je tak o přibližně 4 500 m² větší než výměra vstupujících zemědělských pozemků.
57. Současně byly vstupující pozemky řešené komplexními pozemkovými úpravami podle soupisu nároků ze dne 3. 3. 2020 oceněny částkou 720 920 Kč. Nově navržené pozemky byly oceněny částkou 730 140 Kč. Podle § 8 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách jsou základem pro ocenění zemědělského pozemku bonitované půdně ekologické jednotky evidované v číselných a mapových podkladech. Bonitovaná půdně ekologická jednotka vyjadřuje pětímístným číselným kódem hlavní půdní a klimatické podmínky mající vliv na produkční schopnost zemědělské půdy a její ekonomické ohodnocení. Podle § 2 vyhlášky č. 227/2018 Sb., o charakteristice bonitovaných půdně ekologických jednotek a postupu pro jejich vedení a aktualizaci, je bonitovaná půdně ekologická jednotka charakterizována

klimatickým regionem, hlavní půdní jednotkou, sklonitostí a expozicí ke světovým stranám, skeletovitostí a hloubkou půdy, jež specifikují hlavní půdní a klimatické podmínky hodnoceného pozemku.

58. Ocenění nových pozemků, které se odvíjí od bonity půdy (při jejímž určování je mj. hodnocena i hlavní půdní jednotka nebo sklonitost), je tedy ještě o něco vyšší než u původních pozemků. Z porovnání soupisu nároků a soupisu nových pozemků tak neplyne, že by se bonita (z níž vychází cenové určení) nově navržených pozemků *celkově* zhoršila a nově vytvořené pozemky by nebyly k zemědělskému obhospodařování vhodné. Soud nevylučuje, že určitý nově vytvořený pozemek, na který se žalobce v žalobě soustředil, může být např. sklonitý a jeho zemědělské obhospodařování může být náročnější. Žalobce však opomíjí kvalitu dalších pozemků, které mu byly navrženy. Účelem pozemkových úprav není dosáhnout absolutní rovnosti v kvalitě každého jednotlivého pozemku, ale zajistit, aby celková hodnota a užitkovost nově přidělených pozemků byla srovnatelná s hodnotou a užitkovostí původních pozemků. Toto kritérium bylo při zhodnocení souhrnné bilance ceny a výměry původních a nově navržených pozemků dodrženo. Žalobce neuvedl žádné argumenty, které by tento závěr (založený na ocenění pozemků podle bonitovaných půdně ekologických jednotek) zpochybňovaly (například že původní pozemky využíval k určitým specifickým činnostem, které nelze na žádných nově přidělených pozemcích realizovat). Vlastník pozemků vstupujících do pozemkových úprav přitom nemá bez dalšího nárok na to, aby mu nové pozemky byly vymezeny na stejném místě. Jeho případný nesouhlas s tím, jaké pozemky mu byly přiděleny, nemůže sám o sobě (při dodržení zákona a kritérií přiměřenosti) zpochybnit zákonnost rozhodnutí o schválení komplexních pozemkových úprav (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 10. 5. 2023, č. j. 54 A 2/2021-126).
59. K nepřiměřenosti kvality nově navržených pozemků žalobce též uvedl, že nesouhlasí se sloučením pozemku parc. č. XJ a parc. č. XK a vytvoření pozemku s pracovním parc. č. XW, neboť původní pozemky byly travním porostem, zatímco nově vytvořený pozemek je bažinatý a nelze jej zemědělsky využívat. Jak soud zdůraznil výše, ačkoliv jeden konkrétní pozemek může být hodnocen jako méně kvalitní, je důležité posuzovat všechny přidělené pozemky jako celek. Přesto není soudu zcela jasné, jak může být nově přidělený pozemek pracovní parc. č. XW (s přiděleným parc. č. X) horší kvality než původní pozemek parc. č. XJ. Podle návrhu nového uspořádání pozemků bude nově navržený pozemek pracovní parc. č. XW v sobě obsahovat území původního pozemku parc. č. XJ (srov. vlastnickou mapu s rozlišením pozemků podle listu vlastnictví z února 2020 a mapu návrhu nového uspořádání pozemků s rozlišením listu vlastnictví z října 2021). Nově navržený pozemek tedy bude větší a bude zahrnovat tu část území, která byla součástí „starého“ pozemku. Základní charakteristiky půdy tak zůstanou pro takovou část území stejné.
60. Žalobce v žalobě též namítal, že jeho původní pozemky byly ornou půdou a nyní mají charakter pastviny. To podle žalobce svědčí o záměru učinit z pozemků stavební pozemky, což žalobce nepovažuje za veřejný zájem.
61. Žalobce obecně odkázal na nové pozemky s „*charakterem pastviny*“, nijak je však nespécifikoval (např. pracovními parcelními čísly). Výměra nově navržených pozemků druhu orná půda je přitom v žalobcově případě téměř identická s výměrou žalobcových vstupujících pozemků tohoto druhu (viz bod 56 tohoto rozsudku). Žalobce proto nebyl na výměře orné půdy zkrácen. Pokud se žalobce obává, že určité pozemky (ať už nově navržené do vlastnictví žalobce či jiné osoby) budou v budoucnu vymezeny územním plánem jako

zastavitelné plochy, je třeba připomenout, že vynětí pozemků ze zemědělského půdního fondu a jejich určení k zastavění je otázkou územního plánování, nikoliv komplexních pozemkových úprav, a tedy ani nyní napadeného rozhodnutí. Jestliže by v budoucnu ke změně územního plánu obce Petrovice mělo skutečně dojít (žalobce však své úvahy o záměru vymezit v obvodu komplexních pozemkových úprav nové zastavitelné plochy nijak nedokládá), bude moci při pořizování změny územně plánovací dokumentace uplatňovat připomínky, případně se proti takové změně bránit návrhem podle části třetí, hlavy druhé, dílu sedmého s. ř. s.

62. Žalobce také namítal, že za mu za „původní pozemek“ nabídla „sousedící firma“ velký finanční obnos. Z toho je podle žalobce patrné, že pole budou v budoucnu stavební pozemky a také tím „zdaleka náhrada neodpovídá skutečnosti“. Žalobce též uvedl, že „na mých pozemcích nad plánovanou cestou je moje pole, kde je již v plánu Petrovic stavět, čímž se snaží mne donutit, abych ji je patrně přenechal“.
63. Žalobce tak (patrně) namítal nepřiměřenost ceny původních a navrhovaných pozemků. Tuto žalobní námitku však žalobce uplatnil až v doplnění žaloby ze dne 7. 11. 2021, tedy opožděně (§ 71 odst. 2 s. ř. s.). Soud se proto touto námitkou nemusel zabývat. Přesto soud stručně uvádí, že podle soupisu nových pozemků ze dne 7. 9. 2021 činil rozdíl v ceně mezi původními a nově navrženými pozemky 1,3 %, tedy v mezích přiměřenosti podle § 10 odst. 2 zákona o pozemkových úpravách (ve prospěch nových pozemků, tj. v žalobcův prospěch). Žalobce velmi obecně tvrdil, že v budoucnu by se jeho pozemky mohly stát v důsledku budoucí změny územního plánu zastavitelnými pozemky, a tím by vzrostla jejich tržní hodnota. Podle § 75 odst. 1 s. ř. s. soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Jak soud uvedl v bodě 61 tohoto rozsudku, při posuzování kritérií přiměřenosti nemůže zabývat možnými a nejistými změnami ve využití pozemků v budoucnu, jež žalobce ničím neprokazuje.
64. Žalobce dále nesouhlasil s tím, aby přes pozemky v jeho vlastnictví vedla navržená „silnice“, neboť se tím jeho pozemky znehodnotí. Současně bude narušeno žalobcovo soukromí, jelikož zamýšlená „silnice“ povede „výškově výše“, než se nachází žalobcův dům.
65. Podle § 9 odst. 17 věty první zákona o pozemkových úpravách je-li nutno pro společná zařízení vyčlenit nezbytnou výměru půdního fondu, použijí se nejprve pozemky ve vlastnictví státu a potom ve vlastnictví obce. Podle věty čtvrté a páté téhož ustanovení pokud nelze pro společná zařízení použít jen pozemky ve vlastnictví státu, popřípadě obce, podílejí se na vyčlenění potřebné výměry půdního fondu ostatní vlastníci pozemků poměrnou částí podle celkové výměry jejich směřovaných pozemků. V tomto případě se nároky vlastníků vstupujících do pozemkových úprav úměrně snižují.
66. Zákon o pozemkových úpravách tak stanovuje v případě společných zařízení pravidlo subsidiarity zásahu do vlastnických práv soukromých osob. Podle aktualizovaného plánu společných zařízení jsou hlavní, vedlejší a doplňkové *polní cesty* navrženy na pozemcích, které mají nově připadnout do vlastnictví obce Petrovice, a to kromě doplňkových polních cest DC15 a DC18, které jsou navrženy na pozemcích, jež mají nově připadnout do vlastnictví státu (srov. technická zpráva z října 2021 str. 23 až 42 ve spojení se soupisy nových pozemků zpracovanými dne 18. 10. 2021). Žádná z navržených polních cest proto nebude procházet po žalobcových pozemcích. Původní pozemky totiž zanikly a žalobce má přidělenou náhradu na jiném místě (než jsou naplánovány polní cesty), přičemž lze řešit jen

adekvátnost náhradních pozemků (srov. bod 45 tohoto rozsudku). Návrh společných zařízení (v části řešící opatření sloužící ke zpřístupnění pozemků) proto respektuje požadavky § 9 odst. 17 zákona o pozemkových úpravách. Ze správního spisu neplyne, že by se nově navržené cesty měly nacházet na žalobcových pozemcích a tím je znehodnotit. To žalobce ani nijak blíže neodůvodňuje (nepopisuje, jaké záměry má na daných v pozemcích v plánu; tím spíše svá tvrzení ničím nedokládá), soud tak důvodnost této námitky nemůže posoudit ani z tohoto důvodu. Navíc platí, že správní soudy nemohou přezkoumávat to, zda by bylo jiné řešení pro účastníky řízení ekonomicky či jinak výhodnější než druhé, neboť takové faktory nejsou zákonnými kritérii, která by musela být zohledněna při vyrovnání vstupních a výstupních nároků. Jakékoliv objektivní znehodnocení pozemků by se zákonitě promítlo v rámci hodnocení kritérií přiměřenosti pozemkových úprav.

67. Žalobce v žalobě namítal, že zamýšlená „silnice“, navržená na jeho původních pozemcích, povede „ve vyšší výšce“, než se nachází žalobcův dům. Z toho důvodu bude narušeno žalobcovo soukromí.
68. Na tuto okolnost však žalobce poprvé upozornil až v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. V námitkách ze dne 22. 10. 2021 proti návrhu nového upořádání pozemků, námitkách ze dne 8. 12. 2021 proti vystavenému návrhu komplexních pozemkových úprav ani v nesouhlasu ze dne 3. 2. 2022 s návrhem komplexních pozemkových úprav žalobce narušení soukromí navrženým plánem společných zařízení nezmiňoval. Podle § 17 odst. 1 vyhlášky č. 13/2014 Sb. přitom platí, že při zpracování návrhu nového uspořádání pozemků se nepřihlíží k takovým požadavkům, které jsou v rozporu s projednaným plánem společných zařízení a stanoveným způsobem využití území. Plán společných zařízení byl projednán sborem zástupců vlastníků (ve dnech 18. 5. 2020 a 22. 6. 2020, v aktualizované podobě pak dne 19. 1. 2022) a schválen zastupitelstvem obce Petrovice (dne 23. 11. 2020, v aktualizované podobě pak dne 2. 2. 2022). Žalobce tedy měl možnost upozornit na to, že nově navrženou cestní síť bude zasaženo do jeho soukromí (a iniciovat tak ze strany zpracovatele návrhu jiného – pro žalobce méně obtěžujícího – řešení), již předtím, než byl plán společných zařízení ve své konečné podobě projednán sborem zástupců vlastníků a schválen zastupitelstvem obce Petrovice; mohl tak názor sboru zástupců vlastníků a zastupitelstva obce Petrovice na vhodnost navrženého (a nakonec přijatého) řešení ovlivnit, avšak tak včas neučinil. Ve smyslu § 17 odst. 1 vyhlášky č. 13/2014 Sb. se tedy k těmto žalobcovým námitkám nemůže přihlížet.
69. Současně žalobce v doplnění žaloby uvedl, že nově navržená cesta je „stavěná na míru p. L.“ (jenž byl členem sboru zástupců vlastníků). Pokud však měl žalobce za to, že sbor vlastníků řádně nereprezentoval zájmy všech vlastníků řešených pozemků a plán společných zařízení byl účelově navržen k zájmu pouze některých osob, mohl iniciovat postup podle § 9 odst. 22 zákona o pozemkových úpravách, podle kterého pozemkový úřad svolá všechny vlastníky, požádá-li o to nejméně jedna třetina vlastníků nebo sbor, byl-li zvolen. Ke vhodnosti návrhu plánu společných zařízení se poté mohli vyjádřit všichni vlastníci, měl-li žalobce na řešení této otázky zvýšený zájem (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 28. 4. 2021, č. j. 30 A 20/2019-176, a rozsudek Krajského soudu z Prahy ze dne 25. 1. 2023, č. j. 55 A 100/2019-78).
70. Klíčové však v této souvislosti je, že předmětem soudního přezkumu nemůže být posouzení, zda jsou konkrétní opatření navržená v plánu společných zařízení potřebná či zda nemohla být provedena jinak (lépe). Soud nemůže hodnotit, jak žalobce namítl v doplnění žaloby,

zda původní cesta k lesu byla oproti nově navržené cestě kratší a přímější a představovala tedy efektivnější řešení propojení daného území. Plán společných zařízení vyjadřuje vůli zastupitelstva obce, které jej podle § 9 odst. 11 zákona o pozemkových úpravách schvaluje. O konečné podobě pozemkových úprav poté rozhodují vlastníci pozemků řešených pozemkovými úpravami, neboť schválení návrhu pozemkových úprav vyžaduje souhlas vlastníků alespoň 60 % výměry pozemků. Soud nemůže do vůle zastupitelstva obce a (většinové) vůle vlastníků pozemků zasahovat. Soud může přezkoumávat pouze to, zda k přijetí plánu společných zařízení došlo v souladu se zákonem a zda přijaté řešení není v rozporu se zákonnými požadavky (např. by v rozporu s § 9 odst. 17 zákona o pozemkových úpravách nebyly bez rozumného důvodu pro společná zařízení přednostně využity pozemky ve vlastnictví státu nebo obce). Pozemky, na nichž se má nacházet navrhovaná síť polních cest, mají v souladu s § 9 odst. 17 zákona o pozemkových úpravách připadnout do vlastnictví státu a obce Petrovice (viz bod 66 tohoto rozsudku). Při dodržení kritérií přiměřenosti i postupu při projednávání a schvalování plánu společných zařízení (žalobce v žalobě nijak nerozporuje, že by plán společných zařízení nebyl projednán a přijat procesně správným postupem), proto nelze shledat nezákonnost napadeného rozhodnutí.

71. V doplnění žaloby žalobce nově upozornil na to, že v červnu 2020 proběhla na „*Místním úřadě v Petrovicích*“ s žalobcem schůzka týkající se probíhajících pozemkových úprav. I přes žalobcovy upomínky mu nebyl zápis z této schůzky nikdy doručen.
72. I tuto námitku (nový žalobní bod) žalobce uplatnil opožděně (§ 71 odst. 2 s. ř. s.). Zároveň je v případě subjektivního práva na soudní ochranu třeba vždy zkoumat, jak případné porušení procesních předpisů zkrátilo jednotlivce v tom, aby pro sebe přivodil příznivější rozhodnutí ve věci (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 19. 4. 2016, sp. zn. III. ÚS 3317/15, a ze dne 28. 2. 2017, sp. zn. III. ÚS 1020/16). Žalobce ovšem nijak netvrdil, jak jej případná procesní vada měla v právě uvedeném smyslu zkrátit.
73. Zbylé žalobní námitky uvedené v doplnění žaloby se omezily na jednověté nesouhlasné poznámky k průběhu pozemkových úprav. Tyto námitky byly jednak uplatněny opožděně (nejednalo se o přípustné rozvedení předchozí včas uplatněné žalobní argumentace), jednak nebyly jakkoliv odůvodněny či rozvinuty, nesplňovaly tak požadavky na samostatné žalobní body blíže vymezené v bodu 29 tohoto rozsudku. Soud se jimi proto nemohl podrobněji zabývat, protože není jeho úkolem za žalobce argumentaci domýšlet. Do této kategorie patří tvrzení, že (1) náhradní pozemek někdo obhospodařuje, (2) žalobci nikdo nevysvětlil, proč byla směna pozemků naplánována a komu byly nové pozemky přiděleny, (3) pozemkový úřad se snaží pozemkovou úpravu za každou cenu prosadit a (4) 80 % vlastníků může rozhodnout o vyměnění (zabavení) pozemků a zbylých 20 % vlastníků se se změnou musí bez námitek spokojit.
74. K těmto námitkám lze jen opět upozornit na principy pozemkových úprav připomenuté v bodech 41 až 44 tohoto rozsudku. Jak již bylo mj. uvedeno ve výše citovaných rozsudcích NSS, charakteristickým rysem pozemkových úprav je skutečnost, že k jejich schválení není potřebný souhlas všech dotčených vlastníků, ale „pouze“ jejich kvalifikovaná většina. Dosažení souhlasu všech vlastníků při jejich počtu přesahujícím např. vyšší desítky, by bylo prakticky nemožné (srov. také rozsudek Krajského soudu v Praze č. j. 55 A 100/2019-78). Platí přitom, že *každý* vlastník nemovitostí vstupujících do pozemkové úpravy (tedy i původní vlastníci pozemků, které byly nově přiděleny žalobci) musí akceptovat nově nastolený stav, bylo-li ho dosaženo správným procesním postupem a byly-li současně dodrženy zákonem stanovené podmínky, omezení a regulativy (srov. rozsudek NSS č. j. 7

As 26/2007-278). Nelze souhlasit se žalobcem, že se navrhovanou změnu snaží prosadit „*pozemkový úřad*“. Klíčovým předpokladem pro schválení návrhu pozemkových úprav je, že s ním vyslovili souhlas vlastníci alespoň 60 % výměry řešených pozemků (§ 11 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách). Tím vlastníci (nikoliv pobočka SPÚ) vyjádřili svou (většinovou) vůli na řešení určitého území. Návrh komplexních pozemkových úprav odsouhlasili vlastníci 88,16 % výměry řešených pozemků, což žalobce nijak nerozporoval. Se žalobcem nelze souhlasit ani v tom ohledu, že by mu princip pozemkových úprav nikdo nevysvětlil. Žalobce se zúčastnil úvodního jednání, na kterém byly účastníkům účel, přínosy a postup zpracování pozemkových úprav vysvětleny. Také podle vyjádření zpracovatele ze dne 21. 2. 2022 se zpracovatel několikrát pokusil s žalobcem navrhované změny osobně projednat. Žalobce tak měl možnost seznámit se s tím, proč byla změna jeho pozemků naplánována v právě navržené podobě, avšak na osobní jednání se nedostavil. Otázal-li se žalobce, komu byly jeho původní pozemky přiděleny, soud uvádí, že od 9. 11. 2021 do 9. 12. 2021 měl možnost nahlédnout do návrhu komplexních pozemkových úprav (jehož součástí byl soupis nových pozemků a mapa nového uspořádání pozemků), a to jak na pobočce SPÚ, tak na Obecním úřadě v Petrovicích. Podle § 11 odst. 5 zákona o pozemkových úpravách také platí, že schválený návrh se všemi náležitostmi se ukládá u pozemkového úřadu a u příslušného obecního úřadu, kde lze do návrhu nahlédnout (a tak se mj. seznámit s identitou nových vlastníků). Není ani pravda, že by v průběhu řízení o komplexních pozemkových úpravách žalobce nemohl k návrhu nového řešení daného území nic namítat. O tom svědčí skutečnost, že proti návrhu komplexních pozemkových úprav žalobce třikrát uplatnil písemné námitky, k nimž se pobočka SPÚ (po konzultaci se zpracovatelem) vyjádřila. Aktualizaci soupisu nároků přepokládá § 13 vyhlášky č. 13/2014 Sb.

75. Soud tak uzavírá, že žalobci se sice může jevit nespravedlivé, že pozemkové úpravy mohou být případně schváleny i bez jeho souhlasu, avšak za předpokladu, že pozemkové úpravy byly provedeny v souladu se zákonem a ve veřejném zájmu (a za adekvátní náhradu), nelze takovému postupu ničeho vytknout (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 5. 1998, sp. zn. Pl. ÚS 34/97). Je téměř nemožné docílit plného souhlasu všech vlastníků. Vlastníkům v menšině nezbyvá než provedení pozemkových úprav respektovat. Tak tomu je jednak proto, že souhlas dali vlastníci představující požadovanou většinu výměry zahrnutých pozemků, ale také s ohledem na veřejný zájem na provedení pozemkových úprav; především však i proto, že by podle požadavků přiměřenosti, vyjádřených v § 10 zákona o pozemkových úpravách neměli být zasaženi na svých právech podstatným způsobem, neboť i k jejich prospěchu byly pozemkové úpravy plánovány a provedeny. I těmto vlastníkům má realizace pozemkových úprav přinést užitek, byť se sami mohou cítit poškozeni a znevýhodnění.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

76. Vzhledem k tomu, že všechny uplatněné žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
77. Soud neprovedl navržený výsledek účastníků řízení, neboť považoval tyto důkazy za nadbytečné. Jak v případě žalobce, tak v případě úředních osob by se jednalo v podstatě o účastnický výsledek (nikoliv svědecký), přičemž žalobce i žalovaný mohli své skutkové i právní závěry a argumenty vyjádřit jednak v podáních soudu, jednak v samotných rozhodnutích, které jsou předmětem soudního přezkumu (to se týká i závěrů vyjadřovaných

v jednotlivých procesních úkonech a písemnostech) a podléhají hodnocení soudem; z tohoto hlediska nemohly navržené výsledky na věci nic změnit (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 22. 12. 2020, č. j. 29 A 142/2018-96). Soud neprovedl navržené dokazování správním spisem, neboť správním spisem se dokazování neprovádí a soud ze správního spisu bez dalšího vychází (viz např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Totéž platí o nákresech zobrazujících původní a nové rozvržení žalobcových pozemků, které byly také součástí správního spisu. Soud neprovedl důkaz tabulkou srovnávající původní a novou výměru žalobcových pozemků, jelikož individuální rozdíly ve výměře jednotlivých pozemků nejsou pro posouzení přiměřenosti výměry původních a navrhovaných pozemků relevantní. Navíc v ní žalobce dospívá k nesprávným závěrům (viz bod 47 tohoto rozsudku). Tento důkaz tak byl nadbytečný, jelikož nemohl na věci nic změnit. Pro nadbytečnost soud neprovedl ani důkazy mapami zobrazujícími původní a navržené polní cesty. Jak bylo připomenuto v bodě 70 tohoto rozsudku, soud při přezkumu rozhodnutí, kterým byl schválen návrh komplexních pozemkových úprav, nemůže posuzovat vhodnost a efektivitu řešení navržených v plánu společných zařízení.

78. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému soud náhradu nákladů nepřiznal, neboť mu žádné náklady nad rámec běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. února 2024

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu